

Prethodna pitanja

- Koja je narav akata Europske komisije donesenih prilikom izvršavanja njezinih nadležnosti iz uredbi br. 2052/88 (¹), 4253/1988 (²) i 4256/1988 (³) i, preciznije, jesu li takvi akti Komisije akti javnoga prava protiv kojih se uvijek može pokrenuti upravni spor u odnosu na meritum, posebno kada je predmet ovrhe koju je Komisija odredila u odnosu na treće osobe privatna tražbina, u slučaju kada prvotni zahtjev za ispunjenje tražbine, radi kojeg je i pokrenut ovršni postupak, proizlazi iz pravnog odnosa javnog prava i iz navedenih akata Europske komisije, ili se radi o aktima privatnog prava glede kojih se mogu pokretati sporovi privatno-pravne naravi?
- Imajući u vidu članak 299. UFEU-a, prema kojemu je ovrha akata Europske komisije koji sadrže novčanu obvezu na teret osoba koje nisu države članice uređena normama građanskog prava na snazi u državi na čijem se području ona provodi, te imajući u vidu odredbu istog članka, prema kojoj je nadzor nad provedbom ovrhe u nadležnosti nacionalnog suda, kako se utvrđuje nadležnost nacionalnih sudova u pogledu sporova koji proizlaze iz takve ovrhe, kada prema nacionalnom zakonodavstvu ti sporovi predstavljaju upravne sporove u odnosu na meritum, odnosno kada taj odnos potпадa pod javno pravo?
- U slučaju ovrhe akata Europske komisije donesenih prilikom izvršenja uredbi 2052/88, 4253/1988 i 4256/1988, kojima se osobama koji nisu države članice nalaže izvršenje novčanih obveza, treba li pasivnu legitimaciju dužnika utvrditi na temelju nacionalnog prava ili prava Zajednice?
- Kada je subjekt kojemu je naloženo ispunjenje novčane obveze koja proizlazi iz akta Europske komisije donesenog prilikom provedbe uredbi 2052/88, 4253/1988 i 4258/1988 komunalno društvo koje je u međuvremenu likvidirano, [OMISSIS] je li općina kojoj je takvo društvo pripadalo odgovorna za ispunjenje predmetne novčane obveze prema Europskoj komisiji u smislu gore navedenih uredbi?

(¹) SL L 185, 15. 7. 1988., str. 9.

(²) SL L 374, 31. 12. 1988., str. 1.

(³) SL L 374, 31. 12. 1988., str. 25.

Žalba koju je 19. travnja 2016. podnio GFKL Financial Services GmbH, prije: GFKL Financial Services AG protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 4. veljače 2016. u predmetu T-620/11, GFKL Financial Services AG protiv Europske komisije

(Predmet C-219/16 P)

(2016/C 222/10)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: GFKL Financial Services GmbH, prije: GFKL Financial Services AG (zastupnici: Dr. M Schweda, J. Eggers, Dr. M. Knebelsberger, Dr. F. Loose, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Savezna Republika Njemačka

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda Europske unije (deveto vijeće) od 4. veljače 2016. u predmetu T-620/11 u dijelu u kojem je tom presudom odbijena tužba i

poništi Odluku Komisije od 26. siječnja 2011. o državnoj potpori Njemačke C 7/10 (ex CP 250/09 i NN 5/10) „KStG, Sanierungsklausel“ (sanacijska klauzula propisana Zakonom o porezu na dobit) (¹), broj predmeta C(2011) 275;

2. podredno, ukinje presudu Općeg suda Europske unije (deveto vijeće) od 4. veljače 2016. u predmetu T-620/11 u dijelu u kojem je tom presudom odbijena tužba i predmet vrati Općem sudu na ponovno odlučivanje;
3. da protivnoj stranci naloži snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj žalbom osporava pravnu kvalifikaciju sanacijske klauzule iz članka 8.c stavka 1.a KStG-a kao selektivne potpore.

U prilog žalbi žalitelj ističe dva žalbena razloga:

Prvi žalbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a

Sanacijska klauzula nije selektivna mjera i stoga nije potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

- Opći sud pogrešno je zaključio da je odstupajuće pravilo članka 8.c stavak 1. KStG-a, prema kojem u određenim slučajevima stjecanja udjela prestaje pravo na prijenos gubitaka, dio referentnog okvira. Ta je odredba zapravo odstupanje od referentnog okvira. Referentni okvir sastoji se od opće mogućnosti da se gubici prenose u daljnja porezna razdoblja.
- Sanacijska klauzula općeg je karaktera, s obzirom na to da ne daje selektivnu prednost. Velika je razlika između poduzetnika u poteškoćama na koje se primjenjuje sanacijska klauzula i svih ostalih, osobito ekonomski zdravih poduzetnika, tako da se obje skupine poduzetnika ne nalaze u usporedivoj situaciji. Usto je Opći sud svoje ispitivanje jednakosti utemeljio na posve teorijskom scenariju; skupina koju je Opći sud uzeo kao kriterij usporedbe u pravnoj stvarnosti praktično ne postoji.
- Nadalje, sanacijskom klauzulom ne stavljuju se „određeni poduzetnici ili proizvodnja određene robe“ u povoljniji položaj. Sanacijska klauzula načelno je dostupna svim poduzetnicima i ne isključuje unaprijed nijednu skupinu poduzetnika. Njezina primjena nije vezana za „specifičnu značajku“ određenog poduzetnika, nego za određeni poslovni postupak, to jest tzv. sanacijsko stjecanje.
- Sanacijska klauzula može se usto opravdati na temelju biti i općih ciljeva njemačkog poreznog sustava. Ona pomaže primjeni temeljnih načela njemačkog sustava oporezivanja dobiti, i to načela prijenosa gubitka, načela oporezivanja prema gospodarskim mogućnostima kao i općem poreznom cilju osiguranja stalnih poreznih prihoda.

Drugi žalbeni razlog: povreda načela zaštite legitimnih očekivanja

Presudom Općeg suda povrijeđeno je načelo zaštite legitimnih očekivanja prava Unije. Navodno svojstvo sanacijske klauzule kao potpore nije bilo razvidno ni uz najveću pažnju dobrog gospodarstvenika. Komisija u pogledu sličnih propisa Njemačke i drugih država članica nikada nije prigovorila da su protivni pravu državnih potpora.

(¹) SL L 235, str. 26.

Žalba koju je 2. svibnja 2016. podnio Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 19. veljače 2016. u predmetu T-53/14, Ludwig-Bölkow-Systemtechnik protiv Komisije

(Predmet C-250/16 P)

(2016/C 222/11)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (zastupnik: M. Núñez Müller, odvjetnik)